

MRF 2026.1

EU-Domstolens dom af 15. januar 2026, 5. afd., sag C-129/24, Coillte Cuideachta Ghníomhaíochta Ainmnithe

Miljøoplysningsdirektivet kræver ikke, at den informationssøgende identificerer sig, men direktivet er ikke til hinder for en national ordning, der kræver en sådan identifikation, forudsat at dette ikke er i modstrid med effektivitets- og ækvivalensprincippet.

Baggrunden for sagen var, at den delvist stats-ejede kommercielt drevne irske skovbrugsvirksomhed Coillte på tre måneder i 2022 modtog 130 næsten identiske anmodninger om miljøoplysninger, hvoraf 97 hidrørte fra informationssøgende, der enten var anonyme eller anførte pseudonymer fra filmnavne. Coillte anmodede de informations-søgende om at identificere sig, og da dette ikke blev besvaret, afviste virksomheden anmodningen. 81 af afslagene blev påklaget til rekursmyndigheden, som ophævede afslaget i de første 58 sager. Coillte indbragte denne afgørelse for de irske domstole, hvilket førte til en præjudiciel forelæggelse til EU-Domstolen, om et sådant krav om identificering af den informationssøgende er i overensstemmelse med miljøoplysningsdirektivet og Århus-konventionen. EU-Domstolen lagde indledningsvis til grund, at efter miljø-

oplysningsdirektivets art. 2(5) er den informations-søgende defineret som en fysisk eller juridiske person, og at alle disse har krav på miljøoplysninger efter direktivets regler, uden at der i direktivet er krav om identifikation af den informationssøgende, og et sådant krav kan heller ikke udledes af direktivets formål (pr. 29-35). Men herefter fastslog EU-Domstolen, at direktivet heller ikke kræver, at der stilles miljøoplysninger til rådighed for andre end fysiske og juridiske personer, og at et krav om identifikation kan være begrundet i ressourcehensyn. Medlemsstaterne har derfor mulighed for at sikre sig, at anmodning om miljøoplysninger rent faktisk indgives af en fysisk eller juridisk person, så længe et sådant krav ikke er i modstrid med effektivitets- og ækvivalensprincippet.

Kommentar: Dommen illustrerer, at miljøoplysningsdirektivet sikrer en vidtgående adgang til at anmode om miljøoplysninger, men at myndigheder og virksomheder i forvaltningen af sådanne anmodninger kan stille krav, der ikke er reguleret i direktivet, hvis dette er nødvendigt for en effektiv administration, forudsat at sådanne krav ikke er i modstrid med effektivitets- og ækvivalensprincippet. For nyere EU-domme om miljøoplysningsdirektivet se sag C-470/19 (**MRF 2021.88**), sag C-619/19 (**MRF 2021.29**), sag C-84/22 (**MRF 2023.197**), sag C-344/22 (**MRF 2024.3**) og sag C-803/23 (**MRF 2025.5**).

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

15. januar 2026 (*)

» Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – direktiv 2003/4/EF – offentlig adgang til miljøoplysninger – begreberne »den informationssøgende« og »anmodning« – informationssøgende, der er anonyme eller bruger pseudonymer – ret til adgang til miljøoplysninger – konkrete ordninger – pligt for de informationssøgende til at oplyse deres faktiske navn og en aktuel fysisk adresse – anmodningens ugyldighed «

I sag C-129/24,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af High Court (ret i første instans, Irland) ved afgørelse af 24. januar 2024, indgået til Domstolen den 16. februar 2024, i sagen

Coillte Cuideachta Ghníomhaíochta Ainmnithe

mod

Commissioner for Environmental Information,

procesdeltagere:

Doe, ukendt(e) person(er), alias John og/eller Jane Doe,

Ireland,

Attorney General,

Right to Know CLG,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M.L. Arastey Sahún, og dommerne J. Passer (refererende dommer), E. Regan, D. Gratsias og B. Smulders,

generaladvokat: L. Medina,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Coillte Cuideachta Ghníomhaíochta Ainmnithe ved B. Kennedy, SC, og J. Kenny, BL, samt solicitors C. McLoughlin og N. Michel,
- Commissioner for Environmental Information ved D. Fennelly, BL, og solicitor G. Fitzgerald,
- Right to Know CLG ved solicitor F. Logue,

- Irland og Attorney General ved Chief State Solicitor M. Browne samt A. Burke, A. Joyce og H. McGuire, som befuldmægtigede, bistået af C. Donnelly, SC, og A. Carroll, BL,
 - den tjekkiske regering ved L. Langrová, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede,
 - den italienske regering ved S. Fiorentino, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello stato M. Di Benedetto,
 - Europa-Kommissionen ved D. Milanowska og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede,
- og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 27. marts 2025, afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2, nr. 5), artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 5, litra c), artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT 2003, L 41, s. 26), sammenholdt med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT 2005, L 124, s. 1, herefter »Århuskonventionen«).
- 2 Denne anmodning er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Coillte Cuideachta Gníomhaíochta Ainmnithe (herefter »Coillte«), som er en kommerciel skovbrugsvirksomhed, der er delvist ejet af den irske stat, og Commissioner for Environmental Information (kommissæren for miljøoplysninger, Irland) (herefter »kommissæren«) vedrørende en afgørelse truffet af sidstnævnte, hvorved det fastslås, at Coillte uberettiget har anset flere anmodninger om adgang til miljøoplysninger for ugyldige.

Retsforskrifter

Folkeretten

- 3 Århuskonventionens artikel 2 med overskriften »Definitioner« bestemmer i nr. 4) og 5) følgende:
 - »4) »Offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i henhold til national lovgivning eller praksis, disses foreninger, organisationer eller grupper.
 - 5) »Den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningsprocesser, der vedrører miljøet; med sigte på denne definition skal ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som imødekommer alle krav efter national lovgivning, anses for at have en interesse.«
- 4 Denne konventions artikel 3, der har overskriften »Almindelige bestemmelser«, fastsætter i stk. 8 følgende:

»Hver part sikrer, at personer, der udnytter deres rettigheder i overensstemmelse med reglerne i denne konvention, ikke straffes, forfølges eller chikaneres på nogen som helst måde på grund af deres engagement. Denne bestemmelse påvirker ikke nationale domstoles ret til at idømme rimelige sagsomkostninger i retssager.«
- 5 Konventionens artikel 4 med overskriften »Adgang til miljøoplysninger« fastsætter følgende:

»1. Hver part sikrer, med forbehold af efterfølgende stykker i denne artikel, at offentlige myndigheder, når de anmodes om miljøoplysninger, gør offentligheden bekendt med sådanne oplysninger inden for rammerne af national lovgivning, herunder, når der anmodes herom og med forbehold af litra b) nedenfor, i form af kopier af den konkrete dokumentation, der indeholder eller omfatter sådanne oplysninger:

- a) uden at den, der anmoder om oplysningerne, skal begrunde sin anmodning
- b) i den anmodede form, medmindre:
 - i) myndigheden har rimelige grunde til at give adgang i en anden form end den, der er anmodet om, i hvilket tilfælde myndigheden skal begrunde, hvorfor adgang gives i den pågældende form eller
 - ii) de anmodede oplysninger allerede er offentligt tilgængelige i en anden form.

2. De miljøoplysninger, der er omfattet af stk. 1 ovenfor, skal stilles til rådighed snarest muligt og senest inden en måned efter, at anmodningen er fremsat, medmindre oplysningernes omfang eller komplekse karakter kan begrunde en forlængelse af denne periode på op til to måneder efter anmodningen. Den, der har fremsat anmodningen, informeres om enhver forlængelse og om grundene hertil.

3. En anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, såfremt:

[...]

- b) anmodningen er åbenlyst urimelig eller for generelt formuleret

[...]«

6 Århuskonventionens artikel 6, stk. 1 og 2, definerer anvendelsesområdet for reglerne om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende konkrete aktiviteter samt indholdet af de miljøoplysninger, der offentliggøres i begyndelsen af beslutningsprocessen.

EU-retten

7 8. og 15. betragtning til direktiv 2003/4 har følgende ordlyd:

- »(8) Det må sikres, at fysiske og juridiske personer, uden at skulle gøre rede for deres motiver, har ret til at få adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem.

[...]

- (15) Medlemsstaterne bør fastsætte de konkrete ordninger, hvorefter sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige i praksis. Ordningerne skal sikre, at der er faktisk og let adgang til oplysningerne, at de gradvis gøres tilgængelige for offentligheden via offentlige telekommunikationsnet, og at de omfatter offentligt tilgængelige oversigter over offentlige myndigheder og registre eller oversigter over miljøoplysninger, som er i myndighedernes besiddelse eller opbevares for dem.«

8 Dette direktivs artikel 1 med overskriften »Formål« fastsætter følgende:

»Formålet med dette direktiv er:

- a) at sikre retten til adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, eller opbevares for dem, samt opstille de grundlæggende vilkår og betingelser samt konkrete ordninger for udøvelsen af denne ret, og
- b) at sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre den videst mulige grad af systematisk tilrådighedsstillelse

og formidling af miljøoplysninger til offentligheden. Med henblik herpå skal navnlig anvendelsen af telekommunikation og/eller elektronisk teknologi, når en sådan er til rådighed, fremmes.«

9 Det nævnte direktivs artikel 2 med overskriften »Definitioner« har følgende ordlyd:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

5) »Den informationssøgende«: enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om miljøoplysninger.

6) »Offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i henhold til national lovgivning eller praksis, disses foreninger, organisationer eller grupper.«

10 Samme direktivs artikel 3, der har overskriften »Adgang til miljøoplysninger efter anmodning«, fastsætter følgende:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at offentlige myndigheder er forpligtet til i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser at stille miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, til rådighed for enhver informationssøgende, uden at denne skal gøre rede for en interesse heri.

[...]

5. For så vidt angår denne artikel, sikrer medlemsstaterne, at:

[...]

c) der udformes konkrete ordninger med henblik på at sikre, at retten til adgang til miljøoplysninger kan udøves effektivt, såsom

- udpegelse af informationsmedarbejdere
- etablering og vedligeholdelse af faciliteter, hvor de ønskede oplysninger kan konsulteres
- registre eller oversigter over miljøoplysninger, som offentlige myndigheder eller informationskontorer er i besiddelse af, med klar angivelse af, hvor disse oplysninger kan findes.

[...]«

11 Artikel 4 i direktiv 2003/4 med overskriften »Undtagelser« bestemmer følgende:

»1. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, såfremt:

[...]

b) anmodningen er åbenlyst urimelig

[...]

5. Et afslag på at give adgang til alle de ønskede oplysninger eller nogle af dem meddeles den informationssøgende skriftligt eller elektronisk, hvis anmodningen var skriftlig, eller hvis den informationssøgende anmoder om det, inden for de i artikel 3, stk. 2, litra a), eller, eventuelt, litra b), nævnte frister. Afslaget skal være begrundet og indeholde oplysninger om den i artikel 6 omhandlede klageadgang.«

12 Dette direktivs artikel 6 med overskriften »Adgang til klage og domstolsprøvelse« fastsætter i stk. 1 følgende:

»Medlemsstaterne sikrer, at informationssøgende, som mener, at deres anmodning om adgang til oplysninger ikke er blevet besvaret, er blevet uretmæssigt afslået (enten helt eller delvis), er blevet utilstrækkeligt besvaret eller på anden måde ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med artikel 3, 4 eller 5, har adgang til at få sagen prøvet ved en procedure, hvor den pågældende offentlige myndigheds handlinger eller undladelser kan revurderes af samme eller en anden offentlig myndighed eller efterprøves administrativt af et ved lov oprettet uafhængigt og upartisk organ. En sådan procedure skal være hurtig og enten billig eller helt gratis.«

Irsk ret

13 European Communities (Access to Information on the Environment) Regulations 2007-2018 (Regulations af 2007-2018 – De Europæiske Fællesskaber (adgang til miljøoplysninger)) (herefter »de irske nationale regler«) har til formål at gennemføre direktiv 2003/4 i irsk ret.

14 Artikel 6 i de irske nationale regler med overskriften »Anmodning om miljøoplysninger« fastsætter følgende:

»(1) En anmodning om miljøoplysninger skal

(a) indgives skriftligt eller i elektronisk form

(b) angive, at anmodningen er indgivet i henhold til nærværende regler

(c) indeholde navn, adresse og enhver anden relevant kontaktoplysning om den informationssøgende

[...]

(2) Den informationssøgende er ikke forpligtet til at gøre rede for sin interesse i at indgive anmodningen.«

15 Artikel 12 i de irske nationale regler med overskriften »Klager til [kommissæren]« bestemmer i stk. 3 bl.a., at når en afgørelse fra en offentlig myndighed om afslag på en anmodning om miljøoplysninger er blevet helt eller delvist opretholdt efter en intern prøvelse af denne afgørelse om afslag, kan den informationssøgende indgive en klage over denne afgørelse til kommissæren.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

16 Mellem den 10. marts 2022 og den 7. juni 2022 modtog Coillte 130 anmodninger om adgang til miljøoplysninger. 97 af disse anmodninger hidrørte fra informationssøgende, der var anonyme eller brugte pseudonymer, som generelt var inspireret af filmpersoner, og fremtrådte i et identisk eller næsten identisk format, uden at der var angivet nogen fysisk adresse (herefter »de anonyme eller pseudonyme anmodninger«).

17 Da Coillte var af den opfattelse, at de anonyme eller pseudonyme anmodninger ikke reelt havde til formål at indhente miljøoplysninger, men var et led i en organiseret kampagne, der blev gennemført af tvivlsomme grunde, såsom at forstyrre denne skovbrugsvirksomheds drift, anmodede Coillte de pågældende informationssøgende om at oplyse deres aktuelle adresser og bekræfte, at de i disse anmodninger havde anvendt deres virkelige juridiske navne.

18 Da Coillte ikke modtog noget svar, afslog virksomheden i det væsentlige de anonyme eller pseudonyme anmodninger som ugyldige og udleverede derfor ikke de ønskede miljøoplysninger inden for den frist, der var fastsat i den nationale lovgivning.

19 De pågældende informationssøgende anmodede herefter Coillte om at foretage en intern prøvelse af disse afgørelser om afslag. Coillte anmodede på ny disse informationssøgende om at bekræfte eller angive deres juridiske navne og om at oplyse Coillte om deres aktuelle adresser, idet denne skovbrugsvirksomhed præciserede, at den ikke krævede af de informationssøgende, at de skulle angive

grunden til deres anmodninger om miljøoplysninger, og at deres anmodninger om intern prøvelse ville blive afvist, hvis de ikke fremlagde den ønskede bekræftelse.

- 20 Da disse oplysninger ikke blev fremsendt, blev anmodningerne om intern prøvelse afvist på grund af ugyldighed.
- 21 81 af disse afgørelser om afslag blev påklaget administrativt til kommissæren mellem den 13. juni og den 4. juli 2022. Kommissæren traf den 29. august 2022 afgørelse om de første 58 tilfælde af afslag og konkluderede heri, at Coillte ikke var berettiget til at anse de pågældende anmodninger om miljøoplysninger for ugyldige i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i de irske nationale regler.
- 22 Coillte har iværksat appel til prøvelse af denne afgørelse ved High Court (ret i første instans, Irland), som er den forelæggende ret.
- 23 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at de anonyme eller pseudonyme anmodninger sandsynligvis hidrørte fra en enkelt kilde eller var en del af en koordineret kampagne, eftersom de pludseligt ophørte samtidigt. Visse informationssøgende kunne således have anvendt anonymitet til forsætligt at misbruge proceduren for adgang til miljøoplysninger for at forstyrre de offentlige myndigheders hensigtsmæssige drift. Den forelæggende ret mener, at Coillte har handlet rimeligt med henblik på at undersøge, om de pågældende anmodninger var åbenbart urimelige, i betragtning af omfanget, arten og hyppigheden af de øvrige anmodninger, der er fremsat af den samme informationssøgende, og at der ikke er noget bevis for, at meddelelsen af en informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse indirekte kan give anledning til følgeslutninger eller spekulationer fra den offentlige myndigheds eller andres side med hensyn til den informationssøgendes eventuelle interesse som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2003/4.
- 24 Den forelæggende ret har anført, at ordene »navn« og »adresse« ifølge de irske nationale regler betegner henholdsvis den informationssøgendes faktiske navn og en aktuell fysisk adresse, hvorpå den informationssøgende kan kontaktes. Denne ret har derfor udtrykt tvivl om, i det væsentlige, hvorvidt disse regler, således som de fortolkes i national ret, er forenelige med direktiv 2003/4, sammenholdt med Århuskonventionen.
- 25 På denne baggrund har High Court (ret i første instans) besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal ordet »anmodning« i artikel 6, stk. 1, i [direktiv 2003/4], sammenholdt med [Århuskonventionens] artikel 4, stk. 1, [...] fortolkes således, at det alene omfatter en anmodning, der er gyldig i henhold til [dette direktiv] og i henhold til den nationale gennemførelseslovgivning i den omhandlede medlemsstat?
- 2) Skal ordet »informationssøgende« i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4, sammenholdt med bl.a. [Århuskonventionens] artikel 4, stk. 1, litra b), og/eller artikel 6, stk. 1 og/eller stk. 2, og/eller artikel 2, [nr. 5)], og artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 3, litra b), [...] fortolkes således, at det omfatter en fysisk eller juridisk person, der identificeres ved vedkommendes faktiske navn og/eller en aktuell fysisk adresse, i modsætning til en anonym person eller en person, der anvender et pseudonym, og/eller en informationssøgende, hvis kontaktoplysninger alene er identificeret ved en e-mailadresse?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er artikel 3, stk. 1, og /eller artikel 3, stk. 5, litra c), i direktiv 2003/4, sammenholdt med [Århuskonventionens] artikel 4, stk. 1, [...] da til hinder for national lovgivning, der kræver, at en ansøger oplyser vedkommendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse med henblik på indgivelse af en anmodning?
- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, og [...] det tredje spørgsmål generelt besvares bekræftende, skal direktiv 2003/4, sammenholdt med [Århuskonventionens] artikel 4, [...] da fortolkes således, at den offentlige myndighed, såfremt myndigheden har en begrundet opfattelse, hvorefter der prima facie foreligger tvivl om ægtheden af de oplysninger vedrørende den informationssøgendes identitet, der er oplyst af den pågældende, er afskåret fra at anmode om bekræftelse for så vidt angår den informationssøgendes faktiske navn og/eller en aktuell fysisk

adresse med henblik på en efterprøvelse af den informationssøgendes identitet og ikke med henblik på at fastlægge den informationssøgendes interesse, selv hvis oplysningen af det faktiske navn og/eller den aktuelle fysiske adresse for den informationssøgende indirekte kunne føre til eventuelle følgeslutninger eller spekulationer fra den offentlige myndigheds side eller i øvrigt for så vidt angår den informationssøgendes eventuelle interesse som omhandlet i [dette direktivs] artikel 3, stk. 1?

- 5) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, og det tredje spørgsmål generelt besvares bekræftende, er [...] artikel 4, stk. 1, litra b), [i direktiv 2003/4], sammenholdt med [Århuskonventionens] artikel 4, stk. 3, litra b), [...] da til hinder for, at en offentlig myndighed [kan] søge bekræftelse af den informationssøgendes faktiske navn og/eller en aktuel fysisk adresse med henblik på fastlæggelse af, hvorvidt en bestemt anmodning er åbenbart urimelig under hensyntagen til mængden, karakteren og hyppigheden af andre anmodninger, der er indgivet af den samme informationssøgende, og ikke med henblik på at fastlægge den informationssøgendes interesse, såfremt oplysningen af den informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse indirekte ville kunne føre til eventuelle følgeslutninger eller spekulationer fra den offentlige myndigheds side eller i øvrigt for så vidt angår den informationssøgendes eventuelle interesse som omhandlet i [dette direktivs] artikel 3, stk. 1?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 26 Med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om begrebet »den informationssøgende« som omhandlet i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4, sammenholdt med Århuskonventionen, skal fortolkes således, at det kræver, at en fysisk eller juridisk person identificeres ved sit faktiske navn og/eller en aktuel fysisk adresse, og om begrebet i benægtende fald er til hinder for en national lovgivning, der kræver en sådan identifikation af den informationssøgende.
- 27 Efter fast retspraksis følger det i denne henseende såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at en EU-retlig bestemmelse, som efter sin ordlyd ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning i hele Den Europæiske Union, som skal søges under hensyntagen til ikke alene denne bestemmelses ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (jf. dom af 18.1.1984, Ekro, 327/82, EU:C:1984:11, præmis 11, og af 8.4.2025, Den Europæiske Anklagemyndighed (Domstolskontrol med proceduremæssige retsakter), C-292/23, EU:C:2025:255, præmis 51).
- 28 Hvad angår ordlyden af artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4 definerer denne bestemmelse begrebet »den informationssøgende« som »enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om miljøoplysninger«.
- 29 Denne bestemmelse gør imidlertid ikke egenskaben af »informationssøgende« betinget af, at den fysiske eller juridiske person, der anmoder om miljøoplysninger, identificeres ved angivelse af dennes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse.
- 30 Et sådant krav følger heller ikke af den sammenhæng, hvori artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4 indgår.
- 31 Dette direktivs artikel 3, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at offentlige myndigheder er forpligtet til i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser at stille miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, til rådighed »for enhver informationssøgende, uden at denne skal gøre rede for en interesse heri«.
- 32 Det fremgår ganske vist af denne bestemmelse, at gyldigheden af en »anmodning« om adgang til miljøoplysninger, der er rettet til en offentlig myndighed, som er i besiddelse af oplysningerne, eller hvilke oplysninger opbevares for den, er underlagt et krav om, at denne anmodning skal indgives af en »informationssøgende«, idet sidstnævnte begreb – således som anført i nærværende doms præmis 28 – omfatter »enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om miljøoplysninger«. Denne bestemmelse opstiller imidlertid ikke en forpligtelse for den pågældende informationssøgende til at oplyse sit

faktiske navn og/eller sin aktuelle fysiske adresse ved indgivelsen af en sådan anmodning og følgelig heller ikke en forpligtelse for medlemsstaterne til at kræve sådanne oplysninger.

- 33 Denne manglende forpligtelse for medlemsstaterne til i medfør af direktiv 2003/4 at kræve den pågældende informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse afkræftes ikke af de med dette direktiv forfulgte formål, som er fastsat i direktivets artikel 1, nemlig dels at sikre retten til adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse, eller som opbevares for dem, samt opstille de grundlæggende vilkår og betingelser samt konkrete ordninger for udøvelsen af denne ret, dels at sikre, at miljøoplysninger som en selvfølge gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre den videst mulige grad af systematisk tilrådgivelsesstillelse og formidling af miljøoplysninger til offentligheden.
- 34 Den manglende forpligtelse for medlemsstaterne til at kræve den pågældende informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse rejser heller ikke tvivl om det nævnte direktivs formål om at gennemføre Århuskonventionen i EU-retten ved at fastsætte en generel ordning med henblik på at sikre, at enhver informationssøgende har en ret til adgang til miljøoplysninger, som de offentlige myndigheder er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, uden at denne skal gøre rede for en interesse heri (jf. i denne retning dom af 19.12.2013, *Fish Legal og Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, præmis 37, og af 23.11.2023, *Right to Know*, C-84/22, EU:C:2023:910, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 Opfyldelsen af disse formål kræver nemlig på ingen måde, at egenskaben af »informationssøgende« som omhandlet i dette direktiv gøres betinget af, at den fysiske eller juridiske person, der anmoder om miljøoplysninger, identificeres.
- 36 Hvad nærmere bestemt angår Århuskonventionen skal det bemærkes, at selv om denne konventions artikel 4, der i det væsentlige er gengivet i artikel 3 i direktiv 2003/4, pålægger offentlige myndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed for »offentligheden« – der i den nævnte konventions artikel 2, nr. 4), defineres som »en eller flere fysiske eller juridiske personer og, i henhold til national lovgivning eller praksis, disses foreninger, organisationer eller grupper« – fremgår det heller ikke af denne konventions artikel 4, at fysiske eller juridiske personer skal identificere sig, når de indgiver en anmodning om adgang til miljøoplysninger.
- 37 Når dette er sagt, pålægger direktiv 2003/4 ikke offentlige myndigheder at stille miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, eller som opbevares for dem, til rådighed for en anden enhed end en fysisk eller juridisk person. Dette direktiv opstiller heller ikke noget krav om, at disse myndigheder efter at have givet en fysisk eller juridisk person adgang til disse oplysninger inden for et meget kort tidsrum igen skal give adgang til disse oplysninger efter at have modtaget et stort antal identiske anmodninger fra den samme fysiske eller juridiske person. Sådanne anmodninger vil nemlig kunne påvirke effektiviteten af andre fysiske eller juridiske personers adgang til miljøoplysninger, i betragtning af at de offentlige myndigheder ikke har ubegrænsede ressourcer.
- 38 Da der ikke findes nogen EU-retlig bestemmelse, der mere præcist opstiller konkrete ordninger for adgang til miljøoplysninger, tilkommer det følgelig medlemsstaterne i deres respektive retsordener at fastsætte de nærmere regler, der gør det muligt at sikre, at anmodninger om adgang til miljøoplysninger rent faktisk indgives af fysiske og juridiske personer og ikke udgør anmodninger som dem, der er nævnt i nærværende doms præmis 37. Disse regler må dog ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende situationer, der er underlagt national ret (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Unionens retsorden (effektivitetsprincippet) (jf. i denne retning dom af 6.10.2015, *East Sussex County Council*, C-71/14, EU:C:2015:656, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).
- 39 I den foreliggende sag kræver de irske nationale regler, at den pågældende informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse skal angives i enhver anmodning om adgang til miljøoplysninger. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at et sådant krav navnlig har til formål, at de nationale offentlige myndigheder skal være i stand til at efterprøve, om en sådan anmodning rent faktisk hidrører fra en fysisk eller juridisk person, og til at meddele denne person både den afgørelse, der vil blive truffet som svar på denne anmodning, og i givet fald de ønskede oplysninger.

- 40 Hvad angår ækvivalensprincippet skal det bemærkes, at Domstolen ikke råder over nogen oplysninger, der kan give anledning til tvivl om, hvorvidt disse regler er i overensstemmelse med dette princip.
- 41 Hvad angår effektivitetsprincippet skal det bemærkes, at meddelelsen af den pågældende informationssøgendes faktiske navn og/eller aktuelle fysiske adresse ikke i praksis kan gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve den ret til adgang til miljøoplysninger, der tillægges i henhold til Unionens retsorden.
- 42 Under disse omstændigheder kan det i en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede kræves, at enhver »informationssøgende« som omhandlet i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4 kan identificeres af den offentlige myndighed, hvortil en anmodning om adgang til miljøoplysninger rettes, ved den informationssøgendes navn, adresse og enhver anden relevant kontaktoplysning.
- 43 Denne konklusion ændres ikke af visse parter udsagn om, at en sådan identifikation kan føre til, at de berørte offentlige myndigheder eller tredjeparter, alt efter omstændighederne, ud fra de pågældende informationssøgendes identitet eller fysiske adresse vil spekulere i deres interesse i at få adgang til en miljøoplysning. Selv hvis det antages, at sådanne oplysninger indirekte kan foranledige en sådan myndighed eller tredjeparter til at drage konklusioner angående en eller anden interesse hos disse informationssøgende, fremgår det nemlig af nærværende doms præmis 31, at en sådan konklusion ikke vil have nogen indvirkning på udfaldet af deres anmodninger.
- 44 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at begrebet »den informationssøgende« som omhandlet i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2003/4, sammenholdt med Århuskonventionen, skal fortolkes således, at det ikke kræver, at en fysisk eller juridisk person identificeres ved sit faktiske navn og/eller en aktuel fysisk adresse, men at begrebet ikke er til hinder for en national lovgivning, der kræver en sådan identifikation af den informationssøgende under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

Sagsomkostninger

- 45 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Begrebet »den informationssøgende« som omhandlet i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, sammenholdt med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005,

skal fortolkes således, at

det ikke kræver, at en fysisk eller juridisk person identificeres ved sit faktiske navn og/eller en aktuel fysisk adresse, men at begrebet ikke er til hinder for en national lovgivning, der kræver en sådan identifikation af den informationssøgende under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

Underskrifter